

συνταγματική κυβέρνηση του Ιω. Κωλέττη (έκκλησιαστικό, πολεμική της αντιπολιτεύσεως και του φιλικού της Τύπου, ικανοποίηση των οικονομικών απαιτήσεων των παλαιών αγωνιστών αλλά και των ξένων δανειστών, σχέση κυβερνήσεως και βασιλιά, επεμβάσεις των τριών Προστάτιδων Δυνάμεων). 'Ακόμη, εξετάζονται οι εξωτερικές σχέσεις της 'Ελλάδος και έπισημαίνεται η συνεχής ένταση στις σχέσεις της με την Τουρκία, εξαιτίας της Μεγάλης 'Ιδέας και της Ιρρεδεντιστικής (άλτρωτικής) πολιτικής της κυβερνήσεως, ενώ ένα τμήμα της εργασίας αναφέρεται στον Ισχυρό αντίκτυπο που είχαν και τά προβλήματα που δημιούργησαν τά εύρωπαϊκά γεγονότα του 1848 στην 'Ελλάδα.

Κατόπιν εξετάζονται τά ίδια τά επαναστατικά γεγονότα στην 'Ελλάδα: 'Η έναρξη τους στην περιοχή της Φθιώτιδας, η επέκτασή τους στη Μεσσηνία, Κορινθία και 'Ηλεία, τά μέτρα που έλαβε η κυβέρνηση για την αντιμετώπισή τους και η ένοπλη ανάμετρηση μεταξύ των επαναστατικών και των κυβερνητικών δυνάμεων. 'Ακόμη εξετάζεται η στάση που τήρησε η αντιπολίτευση απέναντι στις αντίπαλες παρατάξεις και η συμμετοχή του πολιτικού Δημ. Αιωνίου στην επανάσταση ως αντιπροσώπου της ένωμένης αντιπολιτεύσεως.

Τό έπόμμενο τμήμα της εργασίας αναφέρεται στά αίτια της άποτυχίας των επαναστατών, στην έκτίμηση των γεγονότων, στην ένταση των έλληνοτουρκικών σχέσεων και στις πιέσεις της 'Αγγλίας προς την 'Ελλάδα για την άλλαγή της εξωτερικής της πολιτικής. 'Η εργασία κλείνει με την αναζήτηση των πολιτικών προεκτάσεων και την έπιβίωση των Ιδεών του έλληνικού 1848, που παρουσιάζει —κατά την άποψη του συγγραφέα— μία ιδιαίτερότητα, γιατί άνάλογα είναι και τά στοιχεία που τό συνθέτουν.

Εύα Σημαντώνη-Μπουρνιά (Τομέας 'Αρχαιολογίας και 'Ιστορίας της Τέχνης), Ναξιακοί 'Ανάγλυφοι Πίθιοι.

'Η διδακτορική αυτή διατριβή έπιχειρεί την ολοκληρωμένη παρουσίαση ενός σημαντικού και μέχρι σήμερα σχεδόν άγνωστου εργαστηρίου κυκλαδικής ανάγλυφης κεραμικής από τόν 7ο π.Χ. αλ., του Ναξιακού. Παράλληλα προσπαθεί νά συντελέσει στην ολοκλήρωση των γνώσεών μας για την κεραμική του νησιού κατά τόν 8ο και 7ο αλ. και νά ίχνηλατήσει τή ναξιακή συμβολή στην άνάπτυξη της κυκλαδικής τέχνης του 7ου αλ. γενικότερα.

Σέ ιδιαίτερα κεφάλαια εξετάζονται προβλήματα σχετικά με την κατασκευή, τό σχήμα, τό διακοσμητικό πρόγραμμα και την κατανομή των μεγάλων αυτών άγγείων. 'Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην εικονογραφία και τό θεματολόγιο κοσμημάτων, ενώ στό κεφάλαιο για την τεχντροπία έγινε προσπάθεια νά φανούν οι τυχόν σχέσεις με άλλα καλλιτεχνικά κέντρα και νά δειχτεί ό καθαρά ναξιακός χαρακτήρας των πίθων.

Ειρήνη Πέτσα-Παπαϊωάννου (Τομέας 'Αρχαιολογίας και 'Ιστορίας της Τέχνης), Πήλινα ειδώλια από τό Ιερό του 'Απόλλωνα Μαλεάτα 'Επιδαυρίας.

'Η 'Επιδαυρία, γνωστή παλαιότερα σχεδόν μόνο από τό πανελληνίας άκτινοβολίας 'Ασκληπιείο, άποδείχτηκε από τή νεότερη άνασκαφική έρευνα, συστηματική και σωστική, ότι ήταν μία πολύ ζωτική περιοχή της ΒΑ. Πελοποννήσου, από τούς προϊστορικούς μέχρι τούς ρωμαϊκούς χρόνους. Τό άρχαιότερο μέχρι τώρα Ιερό, του 'Απόλλωνα Μαλεάτα, θρίσκειται άνατολικά και σε μικρή άπόσταση από τό Ιερό του 'Ασκληπιού. 'Η λατρεία στό χώρο αυτό θεβαιώνεται οργανωμένη από τούς πρώιμους μυκηναϊκούς χρόνους (πιθανολογείται στη μεσοελλαδική έποχή) και συνεχίζεται, με μία διακοπή από την ΥΕ ΙΙΙΓ έως τις άρχές του 8ου αλ. π.Χ., μέχρι την δψιμη ρωμαϊκή έποχή.

Συγκεντρώθηκαν 1300 περίπου πηλίνα άναθηματικά είδώλια, άκέραια και θραύσματα, πού καλύπτουν χρονολογικά όλες τις φάσεις λειτουργίας του Ιερού. Η μελέτη άποσκοπώντας στην ειδολογική, χρονολογική και έρμηνευτική εξέταση του σημαντικού αυτού ύλικού, μεθοδεύεται σε τρία μέρη. Στο Α' πραγματοποιείται η παρουσίαση των άντικειμένων, υπό τύπον καταλόγου, με ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα κατασκευής και διακόσμησης. Στο Β' άντιμετωπίζονται και συζητούνται προβλήματα μορφολογίας τυπολογίας και χρονολόγησης, εξέτάζονται οι περιπτώσεις εισαγωγών από γειτονικές περιοχές και διαγράφονται οι δυνατότητες επίσημανσης τοπικής παραγωγής. Τά μυκηναϊκά είδώλια άντιπροσωπεύουν όλους τους κοινούς τύπους της ΥΕ ΙΙΙΑ-Β έποχής και ιδιαίτερα τά μεγάλα τροχήλατα είδώλια ζώνων και τά όμοιώματα άρμάτων. Μεγάλη ποικιλία μορφών και τύπων άπαντά στους άρχαϊκούς, κλασσικούς και έλληνοιστικούς χρόνους. Στην άρχαϊκή έποχή τά περισσότερα είδώλια εισάγονται από τό Άργος, ενώ στην κλασική και έλληνοιστική, διαπιστώνονται εισαγωγές σχεδόν έξίσου από τό Άργος και την Κόρινθο. Στο Γ' μέρος διατυπώνονται ιστορικά και θρησκευτικά συμπεράσματα με βάση την κατηγορία αυτή των άναθημάτων.

Ήλιος Γ. Μπεζεβέγκης (Τομέας Ψυχολογίας), *The Development of Constructive and Dramatic Play in Preschool Children* (= Ή εξέλιξη του Συμβολικού Παιχνιδιού και του Παιχνιδιού Κατασκευής σε παιδιά Προσχολικής ηλικίας).

* Πανεπιστήμιο της Πολιτείας της Νέας Ύερσής (Rutgers).

Ή έρευνα αυτή έγινε στην Άθήνα με 100 παιδιά προσχολικής ηλικίας (3 1/2 ώς 5 1/2 έτών) άντικειμένο της ήταν η εξέλιξη του συμβολικού - δραματικού παιχνιδιού καθώς και του παιχνιδιού κατασκευών (με κύβους) σε συνάρτηση με τη νοητική ηλικία του παιδιού, τη χρονολογική του ηλικία και τό φύλο του.

Τά μεγαλύτερα παιδιά (4 1/2 ώς 5 1/2 έτών) αφιέρωναν περισσότερο χρόνο σε παιχνίδι σχετικό με τά άθύρματα πού δόθηκαν (συμβολικά ή κατασκευής)- τό παιχνίδι τους ήταν πιο πλούσιο, σύνθετο και με περισσότερα θέματα- πραγματοποιήσαν περισσότερες μεταλλαγές της πραγματικότητας σε φανταστικά θέματα και έδωσαν περισσότερες ένδειξεις σχεδιασμού επί των προτέρων στό παιχνίδι τους, άπ' ό,τι τά μικρότερα παιδιά (3 1/2 ώς 4 1/2 έτών). Οι άντίστοιχες διαφορές στό παιχνίδι με τους κύβους ήταν λιγότερο έντονες, έκτός του ότι τά μεγαλύτερα παιδιά «έχτιζαν» καλύτερα κτίσματα και πιο σύνθετα άπ' ό,τι τά μικρότερα παιδιά.

Όλες οι παραπάνω διαφορές ίσχυαν σε έντονότερο βαθμό, όταν η άνεξάρτητη μεταβλητή ήταν η Νοητική Ήλικία (NH): Τό παιχνίδι των παιδιών άνώτερης NH (άνεξάρτητα από τη χρονολογική τους ηλικία) ήταν από κάθε άποψη άνωτερο από τό παιχνίδι παιδιών κατώτερης NH. Βρέθηκε επίσης στατιστικά σημαντική θετική συνάφεια άνάμεσα στη NH και μετρήσεως ποιοτικά ώριμου και σύνθετου παιχνιδιού.

Ή μελέτη αυτή κατέληξε στα εξής συμπεράσματα: α) Τό συμβολικό παιχνίδι και τό παιχνίδι κατασκευών με κύβους έχουν παρόμοια εξέλιξη, πού σημαίνει πως και τά δύο άντανακλούν τη συμβολική εξέλιξη του παιδιού· β) Ή Νοητική ηλικία είναι καλύτερος δείκτης του εξελικτικού έπιπέδου του παιδιού άπ' ό,τι είναι η χρονολογική ηλικία.

Κ. Φιλοπούλου-Δεσύλλα (Τομέας Ίστορίας), *Ταξιδιώτες της Δύσεως, πηγή για την οικονομική ζωή της όθωμανικής αυτοκρατορίας στους χρόνους του Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπούς 1520-1566.*

Με την εργασία αυτή επιχειρείται νά δοθεί εικόνα της οικονομικής ζωής της